

Výstavu galerie doplní instalace na hraničním přechodu

HODONÍN – Další zajímavou výstavu připravila hodonínská Galerie výtvarného umění. Zahájí tento týden a je součástí přeshraničního projektu se Záhorskou galérií Jána Mudrocha v Senici.

Cílem projektu je napomoci rozvoji vzájemné komunikace mezi dvěma blízkými přhraničními regiony. Snahou je uskutečňovat nejen setkávání umělců a kurátorů obou institucí, ale především široké veřejnosti s výtvarným uměním. Proto si projekt vzal do záhlaví jako symbol číslíci silnice I. třídy 51, která spojuje obě města, tedy Hodonín a Senici. Neboť odevládá to byly právě cesty, které umožňovaly nejen výměnu zboží a obchod, ale byly spojnicí mezi lidmi, národy a díky nim se šířilo také umění a kultura.

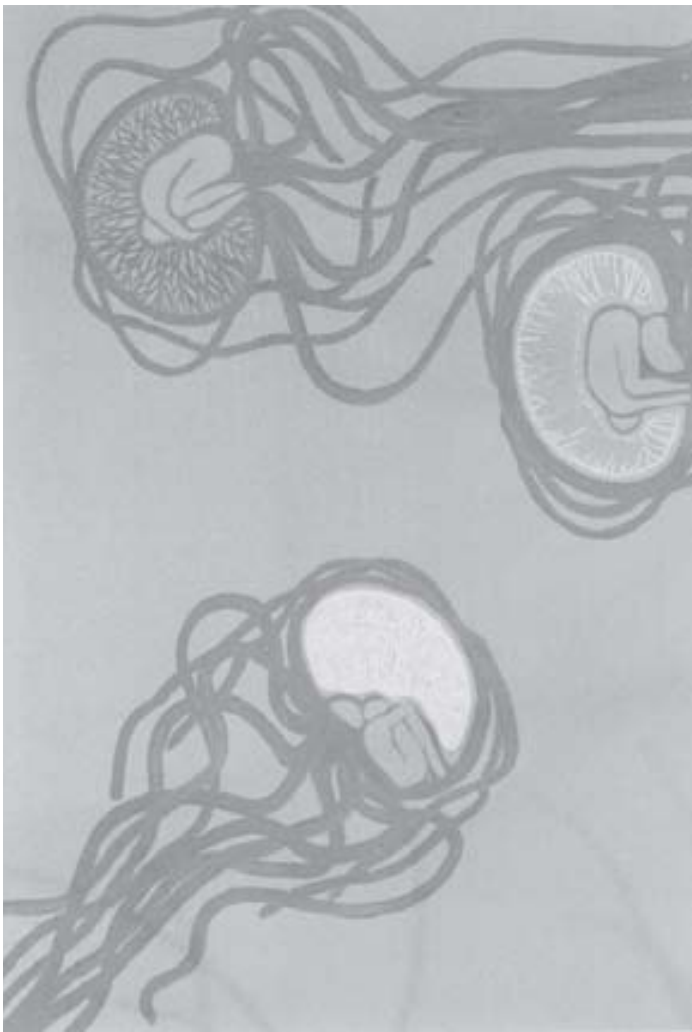
Letošní třetí ročník mezinárodního výstavního projektu ARS 51 se rozšířil o prezentaci výtvarné instalace jako společného díla dvou českých a dvou slovenských autorů, která bude symbolizovat vzájemné propojení české a slovenské kultury, vycházející z historických tradic opírajících se o myšlenky slovenské vzájemnosti. Autory instalace jsou Petr Bulava (ČR), Roman Šafránek (ČR), Denisa Bogdalíková (SR) a Peter Šelc (SR), instalace bude dočasně

(po dobu konání výstav) osazena přímo v areálu bývalé celnice na hraničním přechodu Holíč – Hodonín.

Současně se v obou participujících galeriích uskuteční dvě paralelní výstavy současného českého a slovenského výtvarného umění, které budou prezentovat dosaavadní tvorbu jednotlivých autorů, podílejících se na společné instalaci. V Galerii výtvarného umění v Hodoníně se pod kurátorským vedením odborné pracovnice Záhorské galérie Jána Mudrocha v Senici Boženy Juríčkové představí samostatně slovenští výtvarníci Denisa Bogdalíková a Peter Šelc. Slavnostně bude výstava zahájena 16. září v 18.30.

V Záhorské galérii v Senici představí odborná pracovnice GVV v Hodoníně Ilona Tunklová české vizuální umění výstavou konceptuální prezentace Petra Bulavy a maleb a objektů Romana Šafránka. Vernisáž se bude konat 17. září v 17.00. Obě výstavy potrvají shodně do 15. 11. 2015.

Projekt je zařazen na seznam kulturních akcí konaných v rámci Měsíce české a slovenské kulturní vzájemnosti pod záštitou ministra kultury České republiky a byl podpořen ministerstvy České a Slovenské republiky. **(red)**

Denisa Bogdalíková, Plávající Medúzy-bytosti, 2010, akryl. Foto: archiv GVVUwww

ÚČASTNÍCI PROJEKTU

■ **Denisa Bogdalíková (1977)** studovala VŠVU v Bratislavě v sochařském ateliéru Jozefa Jankoviče, včetně doktorandského studia a zároveň je absolventkou VŠMU, kde u Dušana Hanáka studovala režii dokumentárního filmu. Zabývá se klíčovým filozoficko-existenciálním tématem Mithote v komplexu multimediálního vyjádření (malba, kresba, koláž, fotografie, plastika, objekt, reliéf, verbalizovaný obraz, video, interaktivní akční malba). Při výtvarné projekci jejich figurálních úvah o životě je důležitá metafora, symbolické a asociativní vrstvení významů.

■ **Petr Bulava (1984)** je absolventem Fakulty výtvarných umění Vysokého učení technického v Brně v ateliéru Michala Gabriela, zároveň absolvoval stáž v ateliéru malířství Petra Veselého na FaVU VUT v Brně. Věnuje se tvorbě objektů i malbě. Ve svých dílech se soustřeďuje na ztvárnění napětí vztahu objektu a prostoru. Objekt je prostorem definován a zároveň se podílí na jeho struktuře, která interakcí s ním ožívá, nabývá nových forem či významů. V poslední době se soustřeďuje na konceptuální umění a projekty se sociálním podtextem.

■ **Roman Šafránek (1970)** studoval v ateliéru figurální malby Jiřího Načeradského na Akademii výtvarných umění v Praze a v ateliéru monumentální tvorby Aleše Veselého. Věnuje se zejména malbě, ale nevyhýbá se rovněž realizaci objektů a různých výtvarných experimentů. Charakteristickým rysem jeho tvorby je zaujetí lidskou figurou a osobitá práce s barvou a formou. V poslední době pak vytváří obrazy inspirované krajinou a rostlinnými strukturami, k jejichž ztvárnění používá přírodních materiálů.

■ **Peter Šelc (1980)** je žákem Jozefa Jankoviče v ateliéru Socha a prostor na VŠVU v Bratislavě. Věnuje se sochařské kresbě, malbě a soše. Jeho tvorba má základ ve figurativním projevu s občasnými přesahy do abstraktních poloh. Tematizuje existenciální problémy současného člověka, vymezuje jeho postavení v kontextu doby a světa.

Ždánické muzeum představuje starodávné hračky ze soukromých sbírek

Dřevěný kočárek se skleněnými okýnký a shrnovací boudou.

Houpací kohouty ručně malované zhotovil Alois Pollach, bývalý revírník ve Ždánicích.

Pokojíček pro panenky z 50. let.

ŽDÁNICE – Ve Vrbasově muzeu ve Ždánicích je k vidění výstava historických hraček. Ty si muzeum půjčilo ze soukromých sbírek a ty nejstarší pocházejí z počátku 20. století.

Najdeme mezi nimi např. houpacího koníka, kterého pro svého syna vyrobil bývalý revírník ve Ždánicích Alois Pollach, datum zhotovení (22.11. 1914) je poznačen ve spodní části hračky. Krojované panenky ještě nainstalovala Adéla Kolaříková, sestra národopisného a muzejního pracovníka Františka Chalabaly. Několik hraček také pochází z bývalé drogerie Františka Lopoura, která stávala na náměstí asi do sedmdesátých let.

Nad nejrůznějšími autičky převládají samozřejmě holčičí hračky. Najdeme zde také několik kočárků pro panenky, kolébky, pokojíčky, panenky, plyšové medvídky a hračky, několik starších her pro děti a mnohé další.

Výstava historických hraček je instalována v přízemí zámku ve Ždánicích do konce října. **(red)**

Pani Silná ze Ždánic si gumové pískací hračky přivezla v 70. letech z bývalé Jugoslávie.

Foto: archiv muzea (6x)

Proutěný kočárek pro panenky, kolem r. 1930.

Houpacího koníka zhotovil 22.11. 1914 Alois Pollach, bývalý revírník.

Člun na hranici souvisí s novou výstavou v Hodoníně

Člun je společnou instalací čtyř umělců z obou stran česko-slovenské hranice.

HODONÍN – V Galerii výtvarného umění, ale také přímo na bývalé celnici Hodonín-Holíč jsou k vidění díla projektu ARS 51. Právě název odkazuje na silnici a celnici, která je symbolem setkání obou stran – české a slovenské.

Součástí akce jsou totiž i dvě výstavy. Jedna je v Hodoníně a druhá v Senici a právě přechod je jediným společným místem, kde se umělci při práci vyskytli při instalaci. Tou je starý člun. Ten symbolizuje to, že Moravany a Slováky spojovala vždy řeka Morava.

Hodonínská galerie ukazuje díla dvou slovenských umělců, zatímco ta senická díla dvou zástupců Hodonína. Jsou k vidění obrazy či objekty Denisy Bogdalíkové a Petera Šelce, a to do 15. listopadu.

Jak uvádí materiály k výstavě, Denisa Bogdalíková se zabývá klíčovým filozoficko-existenciálním tématem Mithote, což je

výraz od toltéckých Indiánů. Při výtvarné projekci jejich figurálních úvah o životě je důležitá metafora, symbolické a asociativní vrstvení významů.

Její spolužák Peter Šelc se věnuje sochařské kresbě, malbě a soše. Jeho tvorba má podle odborníků základ ve figurativním projevu s občasnými

přesahy do abstraktních poloh. Tematizuje existenciální problémy současného člověka, vymezuje jeho postavení v kontextu doby a světa. (šmý)

Z díla Petera Šelce padá až úzkost.

Tak vypadá existenciální tvorba Denisy Bogdalíkové. Foto: Zdeněk Šmýd (3x)

Výtvarník Radek Michálek je momentálně posedlý posedy

KYJOV – V Galerii Doma vystavuje svoje obrazy a objekty Radek Michálek z Brna. S tvorbou tohoto talentovaného výtvarníka se už měli možnost kyjovští seznámit dříve v Radniční galerii. Jeho fascinace odpady s cílem využít je novým kreativním způsobem trvá, v poslední době je ale podle svých vlastních slov „posedlý posedy“.

„Přišlo to na mě, když jsem se účastnil Ždánického plenéru,“ svěřuje se Radek Michálek se svou zkušeností z nedávného malířského sympozia. „Hledal jsem vhodné místo k malování a všiml jsem si posedu. Vylezl jsem nahoru – a zjistil jsem, že dál hledat nemusím, výhledy byly odsud dokonalé,“ popisuje svoji fázi „prozření“ umělec. „Na posedu jsem zůstal celý den a na závěr jsem ho vymaloval zevnitř,“ přiznává se k následné „katarzi“.

Posedy, které se v lesnickém a mysliveckém slangu nazývají kazatelny, jsou u nás nejčastější stavbičkou v přírodě. Radek Michálek je považuje nejen za pozorovatelné, ale i za jakési „svatostánky“, místa k zastavení a usebrání. I posedy se občas vlivem expanze měst ocitnou na okraji průmyslové zástavby. Ostatně spíše než „čistá příroda“ umělce oslovují a znepokojují projevy industrializace. „Betonové město“, jeden z vystavených objektů, Michálek například vytvořil jako odlietek z tvarovaných polystyrenových forem, které skladoval na půdě. (mab)

Na vernisáži zahrál dlouholetý kamarád výtvarníka Radka Michálka Richard Pták. Tento Evropan a světoběžník žije střídavě na venkově i ve velkoměstě, ve Švýcarsku i v německém Berlíně a v Brně, odkud pochází. Foto: Marie Budíková

Strážnice přivítá soubor z Vídně

STRÁŽNICE – Na konci listopadu přivítá Strážnice zajímavé hosty. Přijede divadelní spolek Vlastenecká omladina z Vídně se světoznámou muzikálovou komedií *My Fair Lady*, samozřejmě hranou v češtině. A proč si Vídeňáci vybrali právě Strážnici?

Aktivní člence spolku, strážnické rodačce Janě Bělochové (Kolenc), se podařilo navázat úzkou spolupráci s FS Demižón Strážnice. Omladina ve Strážnici vystoupila již před třemi lety s muzikálem Šumář na střeše a loni se podílela na výročním programu Demižónu. Vlastenecká omladina, která má za cíl udržování české kultury v Rakousku a jejímž heslem je „Kdos českého původu, lní ku svému národu!“, byla velmi vždy dojatá srdečným přjetím od Strážničanů a ráda se ke svým přátelům do Strážnice vrací.

Kromě Jany Kolenc se navíc v jedné z hlavních rolí předvede také další Strážničan, Vojtěch Berčík. Přijďte se na nás podívat a přesvědčit se, že stejně jako je udržovaná a rozvíjená lidová tradice ve Strážnici, tak kvete i česká kultura ve Vídni.

Za Vlasteneckou omladinu Anna Vaňurová

Foto pod čarou ...

Už od školky se učí děti v Hodoníně dopravním předpisům. V rámci Týdne mobility se na cvičišti ukázalo v uplynulých dnech více než tři sta školčátek.

Foto: Zdeněk Šmýd 2x